

în nici o altă limbă în afară de rusă (de exemplu, informatoarea Dimitrov Paraschiva — în vîrstă de 80 de ani). Reprezentanții generației mijlocii și îndeosebi tinerii, pe lângă limba maternă — limba rusă —, cunosc și limba romînă. Între ei, oamenii de la Socolinți vorbesc *numai* rusește. De acest lucru ne-am putut convinge, printre altele, ascultînd ce limbă folosesc elevii din clasele V—VII de la școala elementară din comuna Mitocul-Dragomirnei în afara orelor de clasă. Deși școala din satul Mitoc este o școală cu limba de predare romînă, copiii din satul Socolinți care vin aici pentru a urma clasele V—VII în pauze vorbesc între ei rusește. (La Socolinți școala elementară are numai clasele I—IV. Predarea se face în limba rusă din 1949, iar învățarea limbii romîne începe din clasa a II-a).

Un alt procedeu pe baza căruia ne-am dat seama că elevii de la Socolinți, urmînd clasele V—VII la școala romînească din Mitoc, nu ajung totuși să vorbească limba romînă la fel de bine ca rusa — a fost cercetarea caietelor de compunere la limba romînă ale elevilor de clasa a VII-a, pe care ni le-a pus la îndemină profesoara de limbă romînă. Astfel, în caietul elevei A. N. am întîlnit indicii că pentru ea limba romînă este un domeniu în care se orientează după limba rusă: «*Toamna vînturi bat puternici*» (în limba rusă *вѣтер* — «vînt» este substantiv de genul masculin); «*...flori se îngălbinesc și cad, iar oameni le string și pun în casa pentru că dacă ei rămîn în grădină se răcesc...*» (în limba rusă *цветок* — «floare» este de genul masculin; *простудиться* — «a răci», în limba rusă este verb reflexiv)⁶.

Copiii de vîrstă preșcolară din satul Socolinți nu știu, în genere, decît rusește. Orice încercare de a lega o discuție în limba romînă cu un grup de copii între 4 și 6 ani, care se jucau în drum, a rămas fără rezultat. Imediat ce le-am adresat cîteva cuvinte în limba rusă, copiii au început să răspundă.

La Socolinți nu am cunoscut nici o persoană care să vorbească limba ucraineană. Asemenea persoane nu au existat în localitate nici în trecut⁷.

Din cele de pînă aici rezultă că populația satului Socolinți se distinge printr-o remarcabilă omogenitate lingvistică, în sensul că toată lumea vorbește rusește. La aceasta credem că a contribuit în bună măsură cultul localnicilor — lipovenismul⁸.

De cît timp există satul Socolinți?

Despre aceasta locuitorii de astăzi ai satului nu știu nimic precis. Prin tradiție orală s-a păstrat însă amintirea că străbunii actualilor locuitori, venind din Rusia, s-ar fi stabilit în această regiune încă înainte de ocuparea Bucovinei de către Austria (După relatările informatorului Măliș Kindin, n. 1889). Despre existența unei asemenea tradiții printre locuitorii de la Socolinți serie și episcopul Melchisedec⁹.

Intrucît decretul împăratului Austriei Iosif al II-lea, prin care acesta acceptă strămutarea unui grup de lipoveni din Turcia (din Dobrogea) în Austria

⁶ Asupra celorlalte greșeli din extrasele citate nu ne oprim.

⁷ În *Recensămîntul...*, loc. cit., rubrica «limba maternă», se arată că în 1930 în localitatea Lipoveni (Socolinți) erau: 609 ruși, 7 romîni, 5 germani, 2 bulgari, 1 rutean (p. 435). Vezi și nota 87 din acest articol.

⁸ Explicația aceasta a omogenității lingvistice în condițiile separării geografice îndelungate de masivul principal o întîlnim și la alți cercetători. Vezi, de ex., M. S. Tihomirova, *Южновеликорусский говор на территории Одесской области*, Kremenet, 1955, p. 14.

⁹ Melchisedec, op. cit., p. 99. Vezi și *Enciclopedia Romînă*, vol. I, p. 441, unde se arată că lipovenii au pătruns în Bucovina în anul 1724.